

eller Besiddere af Fæstegods, som til Brugerne eller deres Børn afhænde mindst 9 Gaarde, ved Fæsteledighed eller efter Overenskomst med Brugeren at indtage til fri Disposition saa Meget af det øvrige Bøndergods, som udgjør $\frac{1}{3}$ af det Vortfolgte, kun til Anvendelse med den nærmere Bestemmelse, at Fæstjordens Eier ikke i Tilfælde af Fæsteledighed kan indbringe den til et Gaardbrug henhørende Jord eller nogen Deel deraf, uden at han, efter mindelig Overenskomst eller efter Taxation, enten afsjober den afbøde Fæsters Bo eller Arvinger Bygningerne med Grund, Haveplads m. v., eller giver Erstatning for deres Værdiforringelse ved Markjordernes Frastillelse.

§ 2.

Den i Slutningen af § 1 omtalte Taxation foretages af en af Amtsraadet for alle de i Amtet forefaldende Forretninger af denne Art bestykket Formand og tvende Skjønsmænd, af hvilke enhver af Parterne i hvert enkelt Tilfælde vælger een. Det skal dog i et Tidsrum af 8 Uger, efterat han har faaet Meddelelse om det afgivne Skjøn, staae enhver især af Parterne frit for, ved at henvende sig til den nævnte af Amtsraadet bestykkede Formand, at forlange Overstjøn, hvilket da afgives af en Overtaxations-Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer, af hvilke Formanden ubævnes af Indenrigsministeriet og 2 af hver af Parterne. Undlader nogen af Parterne i Løbet af 4 Uger fra Modtagelsen af Formandens skriftlige Opfordring dertil at vælge den eller de Skjønsmænd, hvis Valg er ham overladt, foretager Amtsraadet Valget i hans Sted.

Overtaxations-Kommissionens Ansættelse er endelig, og det Samme gjælder med Hensyn til den første Kommissions, forsaavidt Overtaxation ikke af nogen af Parterne begjæres inden den ovennævnte Tidsskrift.

§ 3.

Naar Taxations-Kommissionen er sammensat, indkalder Formanden med 14 Dages Varself Parterne til selv eller ved en Besuldmægtiget at møde for Kommissionen, som da søger at tilvejebringe en mindelig Overenskomst mellem Parterne. Sykkes dette ikke, fastsætter Kommissio-

nen saavel den Priis, til hvilke Fæstejordernes Eier eventuelt skal være berettiget til at afsjober Fæsterens Bo Bygningerne med Grund og Haveplads m. m., som den Erstatning, der, i Tilfælde af, at saadant Kjøb ikke finder Sted, af Fæstejordernes Eier skal gives til Fæsterens Bo for Frastillelsen af Markjorderne. Ved disse Taxationer bliver der at gaae ud fra, at Jorderne og Bygningerne med Grund og Tiliggende ansees som tilsammen udgjørende en Heelhed; der bliver saaledes ikke at tage Hensyn til, hvad Bygningerne med Grund og Haveplads efter deres Bestaffenhed, Grundens Størrelse osv. i og for sig betragtet kunde anslaaes at være værd, hvorimod Vurderingen bør rette sig efter, hvilken Værdi Bygningerne m. m. maae antages at have som en væsentlig Bestanddeel af den hele samlede Eiendom, hvorhos der navnlig ogsaa bør tages Hensyn til den Betydning, som Besiddelsen af Bygningerne m. v. har faaet igjennem den særegne Afgang til at faae Fæste paa de tilhørende Jorder, som den ifølge de paa Stedet udviklede Forhold har givet deres Eier.

Fæsterens Bo har Valget imellem de ovenomtalte to forskellige Afgjørelsesmaader, men bør derom, paa Opfordring af Fæstjordens Eier, erklære sig inden 4 Uger, efterat endelig Ansættelse af de to forskellige Værdier har fundet Sted. Undlader Fæsterens Bo i behørig Tid at gjøre sin Valgret gjældende, har Fæstjordens Eier Ret til at vælge.

Lovforslagets eneste Paragraf med det stilledes Endringsforslag, dets Titel og Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Klein: Det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til denne Behandling af Sagen, troer jeg maa ansees tilstrækkeligt begrundet ved de Bemærkninger, som jeg tillod mig at fremsøre ved Sagens første Behandling. Det vil erindres, at de i det Væsentlige gik ud paa, at der formeentlig ikke er tilstrækkelig Tid til at gjøre Loven af 19de Februar 1861 i sin Heelhed uanvendelig paa de Forhold, hvorom der her er Tale, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at unddrage Fæsterne paa